

2025/2307

11.11.2025

DECYZJA RADY (UE) 2025/2307

z dnia 13 października 2025 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości pt. „Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16, art. 82 ust. 1, art. 83 ust. 1 oraz art. 87 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 maja 2022 r. decyzją Rady (UE) 2022/895⁽¹⁾ Komisja została upoważniona do podjęcia negocjacji, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości pt. „Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw” (zwanej dalej „konwencją”).
- (2) Tekst konwencji został przyjęty w dniu 24 grudnia 2024 r. rezolucją nr 79/243 podczas 55. sesji plenarnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych i ma zostać otwarty do podpisu w Hanoi (Wietnam) w dniach 25 - 26 października 2025 r., a następnie w siedzibie głównej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku do dnia 31 grudnia 2026 r.
- (3) Konwencja jest zgodna z celami Unii w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w art. 67 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a mianowicie z zapewnieniem wysokiego poziomu bezpieczeństwa za pomocą środków zapobiegających przestępczości i zwalczających ją, a także za pomocą środków służących koordynacji i współpracy organów policyjnych i sądowych oraz innych właściwych organów, a także przez zbliżanie przepisów karnych.
- (4) Konwencja ma zastosowanie do określonych postępowań przygotowawczych i postępowań karnych dotyczących przestępstw określonych zgodnie z konwencją, jak również do wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej dotyczącego poważnych przestępstw (przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej czterech lat lub bardziej surową karą) i umożliwia wymianę informacji wyłącznie w takich celach.
- (5) Konwencja harmonizuje ograniczony zestaw jasno określonych przestępstw, zapewniając jednocześnie Państwom Stronom niezbędną swobodę w celu uniknięcia kryminalizacji postępowania zgodnego z prawem.
- (6) Konwencja ustanawia jedynie wymogi minimalne dotyczące odpowiedzialności osób prawnych za udział w przestępstwach określonych zgodnie z konwencją. Konwencja nie wymaga od Państw Stron przyjęcia środków, które mogą być konieczne w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych, w sposób, który byłby niezgodny z ich zasadami prawnymi.
- (7) Konwencja jest również zgodna z celami Unii w zakresie ochrony danych osobowych, prywatności i praw podstawowych, określonymi w art. 16 TFUE oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
- (8) Konwencja ustanawia solidne zabezpieczenia w zakresie praw człowieka i wyklucza wykładnię, która prowadziłaby do łamania praw człowieka lub podstawowych wolności, w szczególności wolności wypowiedzi, sumienia, opinii, religii lub przekonań, pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się. Zabezpieczenia te zapewniają również możliwość odmowy współpracy międzynarodowej, jeżeli taka współpraca byłaby sprzeczna z prawem krajowym Państw Stron lub gdyby taka odmowa była konieczna w celu uniknięcia dyskryminacji w jakiegokolwiek postaci.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2022/895 z dnia 24 maja 2022 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących kompleksowej konwencji międzynarodowej w sprawie przeciwdziałania wykorzystywaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych w celach przestępczych (Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 42, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj>).

- (9) W odniesieniu do uprawnień i procedur na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, konwencja ustanawia horyzontalne warunki i zabezpieczenia zapewniające ochronę praw człowieka, zgodnie z obowiązkami Państw Stron wynikającymi z prawa międzynarodowego praw człowieka. Państwa Strony mają także uwzględnić w swoim prawie krajowym zasadę proporcjonalności. Takie warunki i zabezpieczenia mają obejmować między innymi kontrolę sądową lub inną niezależną kontrolę, prawo do skutecznego środka odwoławczego, podstawy uzasadniające zastosowanie oraz ograniczenie zakresu i czasu trwania takich uprawnień i procedur.
- (10) Konwencja zawiera specjalny przepis dotyczący ochrony danych osobowych, który zapewnia, aby przed przekazaniem danych osobowych innemu Państwu Stronie stosowane były istotne zasady ochrony danych, w tym zasady ograniczenia celu, minimalizacji danych, proporcjonalności i konieczności, zgodnie z Kartą.
- (11) Uczestnicząc w negocjacjach w imieniu Unii, Komisja zapewniła zgodność konwencji z odpowiednimi przepisami Unii.
- (12) Dla zapewnienia zgodności konwencji z prawem i politykami Unii, a także jednolitego stosowania konwencji przez państwa członkowskie w ich stosunkach z Państwami Stronami spoza UE oraz dla skutecznego stosowania konwencji znaczenie ma szereg zastrzeżeń i notyfikacji.
- (13) Biorąc pod uwagę, że konwencja ustanawia procedury poprawiające transgraniczny dostęp do materiału dowodowego w formie elektronicznej i wysoki poziom zabezpieczeń, przystąpienie do konwencji przyczyni się do zwiększenia spójności działań Unii na rzecz zwalczania cyberprzestępczości i innych form przestępczości na poziomie światowym. Ułatwi ono współpracę między Państwami Stronami będącymi państwami członkowskimi UE a Państwami Stronami spoza UE, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony osób fizycznych.
- (14) Zgodnie z art. 64 ust. 2 konwencja jest otwarta dla Unii do podpisu.
- (15) Unia powinna stać się stroną konwencji wraz ze swoimi państwami członkowskimi, ponieważ Unia i jej państwa członkowskie mają kompetencje w dziedzinach objętych konwencją. Niniejsza decyzja nie wpływa na podpisywanie konwencji przez państwa członkowskie zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Konwencja powinna zostać podpisana w imieniu Unii odnośnie do spraw leżących w kompetencji Unii, w zakresie, w jakim konwencja może mieć wpływ na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres. W obszarze kompetencji dzielonych państwa członkowskie zachowują swoje kompetencje w zakresie, w jakim konwencja nie wpływa na wspólne zasady ani nie zmienia ich zakresu.
- (16) Szybkie podpisanie konwencji przez Unię zapewni jej ponadto znaczący głos na wczesnym etapie wdrażania tych nowych globalnych ram walki z cyberprzestępczością.
- (17) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał swoją opinię w dniu 4 września 2025 r.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (20) Należy podpisać konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii Europejskiej do podpisania Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości pt. „Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw” (zwanej dalej „konwencją”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 13 października 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

P. HUMMELGAARD
